

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/59/2014
Identifikačné číslo spisu:	3111010865
Dátum vydania rozhodnutia:	25.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3111010865.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Igora Burgera a JUDr. Aleny Šiškovéj na verejnom zasadnutí 25. marca 2015 v Bratislave v trestnej veci obvineného G. R. a spol. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona za použitia § 138 písm. j/ Trestného zákona spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 8T 68/2011, o dovolaní, ktoré podal obvinený G. R., prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ľubomíra Porubana, advokáta v Trenčíne, proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 5. novembra 2012, sp. zn. 23To 118/2012, takto

rozhodol:

I.

Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedenom v § 371 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 5. novembra 2012, sp. zn. 23To 118/2012, a konaním, ktoré mu predchádzalo

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 293 ods. 3, ods. 6, ods. 7 Trestného poriadku v neprospech obvineného G. R..

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok krajského súdu sa z r u š u j e v časti týkajúcej sa obvineného G. R..

Z r u š u j ú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Krajskému súdu v Trenčíne sa p r i k a z u j e, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

II.

Podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku sa obvinený G. R., nar. X. E. XXXX, trvale bytom F., b e r i e do väzby z dôvodu uvedenom v § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Väzba sa bude vykonávať v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a ústave na výkon väzby Ilava a plyní od 25. marca 2015.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo 4. júla 2012, sp. zn. 8T 68/2011, bol obvinený G. R. (spolu s L. D. a N. H.) uznaný za vinného z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona za použitia § 138 písm. j/ Trestného zákona spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona (v bode 1/ až 3/ rozsudku) na tom skutkovom základe, že

1. obvinený č. 1 G. R. dňa 20. mája 2010 v čase asi o 09:45 hod. v OC Južanka nachádzajúcim sa na sídlisku Juh v Trenčíne, prechovával za účelom jej konzumácie u seba v koženej peňaženke 1 ks papierovej skladačky s obsahom svetlohnedého prášku až do vykonania osobnej prehliadky príslušníkmi polície, pričom následnou expertízou bolo zistené, že sa jedná o heroín o celkovej hmotnosti 132 mg, ktoré množstvo zodpovedá minimálne 1 jednorazovej dávke tejto látky, pričom heroín je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do prvej skupiny omamných látok,

2. v presne nezistenom čase si obvinený č. 1 G. R. na neznámom mieste zadovážil 56 ks skladačiek s obsahom hnedého prášku, ktoré u seba prechovával až do 21.27 hodiny dňa 12. augusta 2010, kedy tieto ponechal v čiernom plátennom vrecku na stoličke pri výherných automatoch v herni Las Vegas na ulici Braneckého 14 v Trenčíne, kde následnou expertízou bolo zistené, že skladačky obsahujú heroín s prímiesou kofeínu a paracetamolu s celkovou hmotnosťou 6617 mg s priemerným zastúpením účinnej látky 16,3% hmotnostných, čo zodpovedá celkovo 56 jednorazovým dávkam tejto látky, pričom heroín je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do prvej skupiny omamných látok,

3. od druhej polovice mesiaca september 2010 obvinený č. 1 G. R. spoločne s obvineným č. 2 L. D. si na viacerých nezistených miestach zadovážil omamnú látku - heroín, ktorý následne v jednotlivých skladačkách prechovávali v prenajatom byte obvineným č. 1 G. R. na adrese Gen. Goliana č. 1541/17 v Trenčíne za účelom ich ďalšieho predaja konečným užívateľom tejto látky, čo okrem oboch obvinených zabezpečoval obvinený č. 3 N. H., ktorý vždy po obdržaní 5-20 ks skladačiek od obvinených č. 1 a 2 tieto následne v meste Trenčín na viacerých miestach predával konzumentom týchto drog za sumu 10 € za 1 ks skladačky heroínu, pričom obvinený č. 1 G. R. takto získaný heroín predával od uvedeného obdobia až do 24. novembra 2010 minimálne A. U., E. O., M. H..

Okresný súd obvinenému G. R. podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona s prihliadnutím k § 37 písm. m/ Trestného zákona a v spojení s § 43 Trestného zákona uložil ďalší trest odňatia slobody v trvaní 11 rokov a 8 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona uložil obvinenému trest prepadnutia vecí, a to:

- 1 ks čierne plátenné vrecko s šnúrkou na stiahnutie vrchnej časti s visačkou s červeným nápisom ROYCE,
- 2 ks nepoužívané uzavreté obaly injekčných striekačiek v počte celkom 20 ks + 5 ks,
- 1x krabica z hygienických vreckoviek zelenej farby s presne nezisteným počtom nepoužitých injekčných striekačiek,
- sklenená rúrka 7,5 cm, kovová lyžička, tampón vatový biely o rozmere 15 cm, 1 ks plastová lyžička,

2x plastová rúrka,
- papierové skladačky použité štvorcové 7 ks,
- 2 ks igelitové sáčky prázdne o rozmere 5x5 cm,
- 1 ks igelitový sáčok - II - o rozmere 5x5 cm,
- 1 ks oceľová ihlica s platovým dávkovačom.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, ods. 4 Trestného zákona obvinenému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 78 ods. 1 Trestného zákona obvinenému uložil ochranný dohľad na 2 roky.

Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 51 ods. 4 písm. j/ Trestného zákona obvinenému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v čase plynutia ochranného dohľadu, alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Krajský súd v Trenčíne, na podklade odvolaní podaných obvineným G. R. a L. D., rozsudkom z 5. novembra 2012, sp. zn. 23To 118/2012, podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 3 Trestného poriadku zrušil u obvineného L. D. celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku u obvineného L. D. rozhodol tak, že podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 39 ods. 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody na 5 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona obvinenému uložil trest prepadnutia veci, a to 1 ks digitálna gramová váha FS-500, 500g, 0,1g, tmavomodro-striebornej farby.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia uložený obvinenému L. D. rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 15. apríla 2011, sp. zn. 3T 26/2011, právoplatný 15. júna 2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 15. júna 2011, sp. zn. 23To 48/2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Krajský súd v Trenčíne predmetným rozsudkom zároveň podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie obvineného G. R., pretože nebolo dôvodné.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, teda že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu, § 371 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku, teda že hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky a § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený v dovolaní namietal, že Krajský súd v Trenčíne porušil zákon v jeho neprospech tým, že vykonal 5. novembra 2012 verejné zasadnutie a rozhodol o opravnom prostriedku bez jeho účasti, hoci neboli splnené zákonné predpoklady na takýto postup. Na predmetné verejné zasadnutie bol obvinený predvolaný 3. októbra 2012. Ten istý deň mal vykázané predvolanie aj jeho zvolený obhajca JUDr. Peter Múkera, ktorý sa verejného zasadnutia nemohol zúčastniť pre práceneschopnosť, o čom zaslal krajskému súdu príslušné lekárske správy. Z uvedeného dôvodu zvolený obhajca informoval obvineného, že bude žiadať o odročenie verejného zasadnutia.

Následne sa verejného zasadnutia zúčastnil len náhradný obhajca obvineného, ktorému predseda senátu až na mieste oznámil, že preberá práva obhajcu obvineného. Náhradný obhajca na otázku predsedu senátu uviedol, že „súhlasí s prejednaním vecí a uvádza, že dnes ráno sa telefonicky spojil s obvineným R., ktorý mu oznámil, že súhlasí s konaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti“. Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odročiť verejné zasadnutie z dôvodu, že ide o trestný čin, na ktorý Trestný zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou prevyšujúcou 10 rokov. Súd napriek tomu rozhodol, že vykoná verejné zasadnutie v neprítomnosti obvineného.

Obvinený poukazoval na ustanovenie § 293 ods. 6 Trestného poriadku, podľa ktorého verejné zasadnutie v neprítomnosti obvineného nemožno konať, ak je obvinený vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, alebo ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje desať rokov. Uvedené ustanovenie sa nepoužije, ak sa obvinený odmietol zúčastniť verejného zasadnutia, alebo výslovne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti. Takáto zákonná podmienka vykonania verejného zasadnutia v neprítomnosti obvineného je naplnená len vtedy, ak prejav vôle obvineného je voči súdu urobený jednoznačne buď písomne alebo ústne do zápisnice s vlastnoručným podpisom obvineného.

Ďalej v dovolaní obvinený poukazoval aj na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, z ktorého nie je možné zistiť skutočnosť, že k vykonaniu verejného zasadnutia 5. novembra 2012 došlo bez prítomnosti obvineného ani skutočnosť, či na to boli splnené podmienky. Vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti došlo podľa názoru obvineného aj k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, nakoľko postupom krajského súdu bol zbavený prístupu k druhej inštancii, hoci sám dal podnet na preskúmanie rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Zablokovanie účinnej obhajoby viedlo podľa názoru dovolateľa aj k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku. Bez možnosti predložiť ďalšie tvrdenia na verejnom zasadnutí úvahy odvolacieho súdu neumožňujú vyvodiť jednoznačný a presvedčivý záver o spáchaní trestného činu, zvolenej právnej kvalifikácii a spôsobe vykonania jednotlivých úkonov trestného konania, vrátane postupu v prípravnom konaní.

Vzhľadom na uvedené obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 5. novembra 2012, sp. zn. 23To 118/2012, a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v neprospech obvineného a súčasne zrušil toto rozhodnutie v časti týkajúcej sa obvineného ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Krajskému súdu v Trenčíne, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Obhajca obvineného predložil aj písomné vyjadrenie dovolateľa, v ktorom obvinený uviedol, že rozsudkami okresného aj krajského súdu ako aj konaním, ktoré im predchádzalo, došlo k naplneniu dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. d/, písm. g/, písm. h/, písm. i/ Trestného poriadku.

V prvom rade obvinený namietal vykonanie verejného zasadnutia na Krajskom súde v Trenčíne v jeho neprítomnosti bez jeho súhlasu. Poukazoval na to, že náhradný obhajca Mgr. Branislav Mikita na verejnom zasadnutí súd zavádzal, pretože s obvineným nikdy netelefonoval. K vykonaniu verejného zasadnutia došlo teda bez splnenia podmienok uvedených v § 293 ods. 7 Trestného poriadku, čím bolo porušené právo obvineného na súdnu ochranu. V tejto súvislosti poukazoval aj na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva.

Obvinený ďalej namietal aj výrok rozsudku okresného súdu o uložení ďalšieho trestu, ktorý nemá relevantnú oporu v trestnom práve, konkrétne v ustanovení § 34 Trestného zákona. Poukazoval na nález ústavného súdu PL. ÚS 106/2011, kde tento v odôvodnení jasne deklaruje rozborom a analýzami tak vnútroštátneho ako aj medzinárodného trestného práva požiadavku primeranosti a spravodlivosti pri

výmere a ukladaní trestov, ktoré je dôvodné a logicky nevyhnutné vzťahnuť na všetky trestné činy a voči všetkým obvineným. Nesúhlasil s postupom krajského súdu, ktorý v odôvodnení rozsudku len uviedol, že sa stotožnil s výrokmi súdu prvého stupňa ohľadom uložených trestov obvinenému a tieto bližšie nevyhodnocoval.

Dovolať vo vyjadrení poukazoval na článok 50 Charty základných práv Európskej únie, ktorý v sebe zahŕňa zásadu „ne bis in idem“. Podľa názoru obvineného rozhodnutiami okresného aj krajského súdu došlo k porušeniu tohto ustanovenia v spojení s ustanovením článku 49 ods. 3, a to pri určovaní druhu a výmery trestu, keď okresný súd neprihliadal na skutočnosť, že obvinenému už bol uložený skorší trest rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 18. januára 2012, sp. zn. 2T 52/2009.

Vzhľadom na uvedené obvinený žiadal, aby najvyšší súd po preskúmaní veci a zistení namietaných skutočností vyslovil porušenia zákona v príslušných ustanoveniach podľa § 371 ods. 1 a § 374 ods. 3 Trestného poriadku a aby zrušil rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne aj Okresného súdu Trenčín a vrátil vec okresnému súdu na opätovné prerokovanie a rozhodnutie.

K bodu I. rozsudku:

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou, v lehote a predpísaným spôsobom (§ 369 ods. 2 písm. b/, § 370 Trestného poriadku), pričom boli splnené aj ďalšie podmienky dovolania podľa § 372 až § 374 Trestného poriadku. Dovolací súd preto preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku ako aj správnosť jemu predchádzajúceho konania a zistil, že bol porušený zákon v neprospech obvineného G. R..

Obvinený uplatnil ako dovolací dôvod § 371 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného poriadku, pričom namietal vykonanie verejného zasadnutia odvolacieho súdu 5. novembra 2012, v jeho neprítomnosti.

Právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (rozhodnutie uverejnené pod č. 7 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2011).

Obsahom práva na obhajobu, ktoré je prvkom spravodlivého procesu, je aj možnosť vznášať osobne a prostredníctvom obhajcu námietky proti prvostupňovému rozsudku na odvolacom súde. Odňatie tejto možnosti vykonaním verejného zasadnutia v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené podmienky, napĺňa dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku. Uvedený nezákonný postup v sebe ale zahŕňa aj zásadné porušenie práva na obhajobu, a preto v takom prípade neprichádza do úvahy záver o naplnení dovolacieho dôvodu aj podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku z dôvodu, že v uvedenej situácii je ustanovenie § 371 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku v pomere špeciality k § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku (rozhodnutie uverejnené pod č. 6 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2011).

Dovolací súd konštatuje, že možnosť použitia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku v prípade, že ide o vykonanie verejného zasadnutia odvolacieho súdu v neprítomnosti obvineného v rozpore so zákonom, nemôže byť viazaná na splnenie podmienok uvedených v § 371 ods. 4 Trestného poriadku. Tento dovolací dôvod totiž vzniká až samotným postupom odvolacieho súdu, ktorého nezákonnosť je napadnuteľná až následne po skončení trestného stíhania a za predpokladu, že na verejnom zasadnutí bolo vyhlásené aj rozhodnutie, ktorým sa právoplatne skončilo trestné stíhanie.

Dovolací súd po preskúmaní konania pred odvolacím súdom zistil, že v tomto smere sú námietky obvineného opodstatnené.

Trestný poriadok prítomnosť na verejnom zasadnutí bližšie upravuje v § 293 Trestného poriadku. Nutnosť účasti obvineného na verejnom zasadnutí je potrebné posudzovať podľa toho, či súd v zmysle § 292 ods. 1 Trestného poriadku obvineného na verejné zasadnutie predvolal, alebo či ho len o verejnom zasadnutí upovedomil. Vychádzajúc zo zákonnej úpravy možno konštatovať, že predvolanie na verejné zasadnutie prichádza do úvahy v prípade osôb, ktorých osobná účasť na ňom je nevyhnutná.

Z predloženého spisového materiálu najvyšší súd zistil, že obvinený G. R. bol na verejné zasadnutie odvolacieho súdu predvolaný. V úprave predsedu senátu krajského súdu na č. l. 689 je síce uvedené predvolať obžalovaného a k tomu ručne dopísané upovedomiť, ale z následného úradného záznamu na č. l. 691 je zrejmé, že asistentka sa 28. septembra 2012 telefonicky spojila s obvineným G. R. a oznámila mu termín verejného zasadnutia a zároveň mu oznámila, že písomné predvolanie na verejné zasadnutie mu bude doručené aj poštou. Z doručky je zrejmé, že obvinený R. predvolanie na verejné zasadnutie prevzal 3. októbra 2012.

Obvinený G. R. sa na verejnom zasadnutí Krajského súdu v Trenčíne nezúčastnil, pričom predseda senátu po zistení prítomnosti a otvorení verejného zasadnutia oznámil náhradnému obhajcovi Mgr. Branislavovi Mikitovi, že preberá práva obhajcu obvineného G. R.. Na otázku predsedu senátu, čo navrhujú prítomné strany za situácie, keď obvinený nie je prítomný, prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odročiť verejné zasadnutie z dôvodu, že horná hranica trestnej sadzby, ktorá hrozí obvinenému, prevyšuje 10 rokov. Obhajca obvineného Mgr. Branislav Mikita súhlasil s prejednaním veci a uviedol, že sa v predmetný deň ráno spojil s obvineným R., ktorý mu oznámil, že súhlasí s konaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Podľa § 293 ods. 3 Trestného poriadku verejné zasadnutie sa koná za prítomnosti obvineného.

Podľa § 293 ods. 6 Trestného poriadku verejné zasadnutie v neprítomnosti obvineného nemožno konať, ak je obvinený vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, alebo ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje desať rokov.

Podľa § 293 ods. 7 Trestného poriadku ustanovenie § 293 ods. 6 Trestného poriadku sa nepoužije, ak sa obvinený odmietol zúčastniť verejného zasadnutia, alebo výslovne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti.

Európsky súd pre ľudské práva v tejto súvislosti konštatoval, že prítomnosť obvineného na súde má zásadný význam pre spravodlivosť konania a povinnosť zaručiť obvinenému právo byť prítomný v pojednávacej miestnosti je jedna zo základných súčastí čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Hoci to nie je výslovne uvedené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru, z predmetu a účelu tohto článku ako celku vyplýva, že osoba „obvinená z trestného činu“ je oprávnená zúčastniť sa na súdnom konaní. Navyše odsek 3 písm. c/, písm. d/ a písm. e/ zaručuje, že „každý, kto je obvinený z trestného činu“, má právo „obhajovať sa osobne“, „vypočúvať, alebo dať vypočúvať svedkov“ a „mať bezplatnú pomoc tlmočníka, ak nerozumie jazyku používanému pred súdom, alebo týmto jazykom nehovorí“, a preto je ťažko predstaviteľné, ako by mohol uplatňovať tieto práva bez toho, aby bol na konaní prítomný.

Je teda zrejmé, že v posudzovanom prípade neboli splnené podmienky vykonania verejného zasadnutia v neprítomnosti obvineného. Vyjadrenie náhradného obhajcu, že sa s obvineným skontaktoval a ten súhlasil s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti, nemožno bez ďalšieho považovať za splnenie podmienky v zmysle § 293 ods. 7 Trestného poriadku, teda že obvinený výslovne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti.

V prvom rade zo znenia zákona výslovne vyplýva, že obvinený nemá súhlasiť s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti, ale má o to výslovne požiadať. Za takéto výslovné požiadanie je možné považovať prejav vôle obvineného vyjadrený v písomnej forme s jeho vlastnoručným podpisom, resp. urobený ústne do zápisnice na skoršom pojednávaní taktiež osvedčený jeho podpisom.

Za uvedeného stavu možno potom jednoznačne hovoriť o pochybení v neprospech obvineného, a teda naplnení dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku. Ako nedostatok v postupe krajského súdu možno v tomto smere hodnotiť i to, že tento v odôvodnení svojho rozhodnutia nielen že neuviedol žiadne okolnosti, z ktorých by bolo možné usúdiť splnenie, resp. nesplnenie podmienok na vykonanie zasadnutia v neprítomnosti obvineného, ale z jeho rozsudku o zamietnutí odvolania obvineného nie je možno zistiť ani len samotný fakt, že k vykonaniu predmetného zasadnutia došlo bez prítomnosti obvineného.

Najvyšší súd so zreteľom na uvedené zistenia zrušil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 5. novembra 2012, sp. zn. 23To 118/2012, v časti týkajúcej sa obvineného G. R., zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Krajskému súdu v Trenčíne, aby vec v potrebnom rozsahu opätovne prerokoval a rozhodol.

Vo vzťahu k ostatným uplatneným dovolacím dôvodom najvyšší súd uvádza, že týmito sa nezaoberal, nakoľko po vrátení veci bude povinnosťou odvolacieho súdu vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a s ohľadom na revízny princíp preskúmať zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a vyrovnať sa s obsahom odvolania obvineného.

K bodu II. rozsudku:

Nakoľko obvinený G. R. v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo 4. júla 2012, sp. zn. 8T 68/2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 5. novembra 2012, sp. zn. 23To 118/2012, a dovolací súd v konaní o dovolaní predmetné rozhodnutie krajského súdu zrušil, podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku bolo potrebné rozhodnúť súčasne o väzbe.

Obvinený G. R. bol v priebehu konania vo väzbe z dôvodu uvedenom v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku. Súdny rozhodujúce o väzbe obvineného rezultovali tento názor na základe skutočností, že obvinený bol v minulosti viackrát súdne trestaný a boli mu uložené aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré nevedli k jeho náprave, nakoľko bezprostredne po vykonaní nepodmienečného trestu sa dopustil oveľa závažnejšej trestnej činnosti. Okrem toho obvinený nemá žiadne príjmy a ako sám priznal je konzumentom drog, pričom všetky tieto skutočnosti odôvodňujú obavu, že v prípade, ak by bol prepustený na slobodu, mohol by pokračovať v páchaní trestnej činnosti.

Dovolací súd nevidí dôvod pre zmenu názoru v smere vyslovenej obavy z možného pokračovania v páchaní trestnej činnosti obvineným v prípade, že by bol v tomto štádiu konania prepustený na slobodu do rozhodnutia krajského súdu, a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku II. tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.